Clean architecture

Definicje

- Reguly biznesowe definiują pojęcia i polityki niezbędne dla działania biznesu
- Proces biznesowy to seria powtarzalnych kroków, wykonywanych przez organizację, w celu uzyskania pożądanego efektu (celu biznesowego)
- Logika biznesowa to część aplikacji, odpowiedzialna za realizację przyjętych reguł biznesowych

Poprawna implementacja logiki biznesowej

- Opiera się o stosowanie praktyk, prowadzących do czystego kodu oraz czystej architektury
- Większość z nich daje się uogólnić do działań zapewniających niskie sprzężenie (low coupling) i wysoką spójność (high cohesion)

Kontrakt / protokół / interfejs / API

- Abstrakcja definiująca kontrakt miedzy współpracującymi elementami (obiektami, komponentami, modułami, usługami, mikroserwisami)
- Określa możliwe sposoby interakcji
- Ukrywa szczegóły implementacyjne

Inwersja kontroli (loC)

 Odwrócenie sterowania wykonania programu / przeniesienie na zewnątrz odpowiedzialności za kontrolę wykonania

Wstrzykiwanie zależności

- Tworzenie, konfigurowanie i podawanie zależności "z zewnątrz"
- Zmniejsza sprzężenie między elementami aplikacji, co m.in. daje swobodę wymiany implementacji i ułatwia testowanie
- Przykłady realizacji:
 - Ręczne podawanie zależności np. przez konstruktor, metody
 - Wzorce projektowe np. Factory Method
 - Kontener zarządzający cyklem życia komponentów (Spring, CDI)

Programowanie aspektowe

- Uzupełnia paradygmat programowania obiektowego
- Umożliwia oddzielenie logiki biznesowej od dodatkowych zadań pobocznych, takich jak: transakcje, logowanie, bezpieczeństwo
- Często realizowane z wykorzystaniem wzorca Proxy

Programowanie przez zdarzenia

- Umożliwia rozluźnienie powiązań komponenty mogą się komunikować mimo, że niewiele o sobie wiedzą
- Opiera się o wzorzec Observer

Domain Driven Design

 Podejście do tworzenia oprogramowania, które kładzie nacisk na to, aby obiekty i ich zachowania wiernie odzwierciedlały rzeczywistość / domenę problemu

Bounded Context

- Koncepcja zakładająca podział aplikacji na konteksty, definiujące własny model dziedzinowy, odwzorowujące konkretne potrzeby, warunki i procesy np. płatności, wyszukiwanie produktów, realizacja zamówień
- Komunikacja między kontekstami odbywa się za pośrednictwem dobrze określonego interfejsu, a zmiany modelu wewnętrznego lub logiki nie powinny mieć na nią wpływu

Anemiczny model domenowy

- Encje reprezentują wyłącznie struktury danych (obiektowa reprezentacja tabel bazy danych)
- DAO umożliwiają operacje CRUD na encjach
- Services realizują logikę biznesową, wykorzystują DAO do odczytu / zapisu Encji (Transaction Scripts)

Bogaty model domenowy DDD

- Większość logiki jest zlokalizowana w Agregatach, Encjach i Value Objects
- Repositories umożliwiają operacje na Agregatach (jest ich mniej niż w przypadku modelu anemicznego)
- Services są dużo lżejsze, zawierają pozostałą cześć logiki

Wymagania niefunkcjonalne i ich wpływ na architekturę

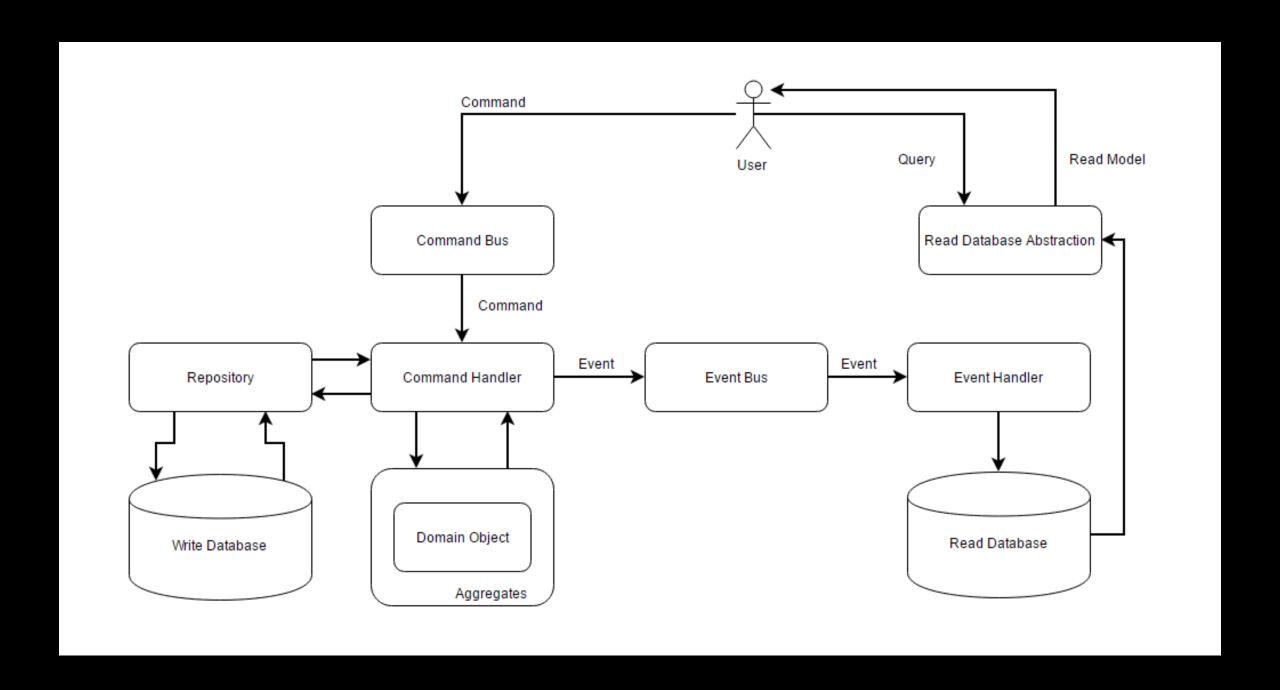
- Opisują kryteria jakościowe rozwiązania
- Najczęściej determinowane przez typ aplikacji, cele biznesowe, budżet czy grupę docelową
- Mogą mieć istotny wpływ na architekturę rozwiązania
- Przykłady:
 - aplikacja powinna być dostępna 24/7/365
 - system powinien być w stanie jednocześnie obsłużyć 1000 użytkowników
 - system powinien być w stanie przetworzyć 200 transakcji w ciągu minuty

Command Query Separation

- Zasada przedstawiona przez w 1986 roku przez Bertranda Meyera, mówiąca o tym, że każda metoda powinna być zaklasyfikowana do jednej z grup:
 - Command metody, które zmieniają stan aplikacji i nic nie zwracają
 - Query metody, które coś zwracają, ale nie zmieniają stanu aplikacji

CQRS - Command Query Responsibility Segregation

 Przeniesienie pomysłu CQS na poziom klas / komponentów / całego systemu, zaproponowane przez Greg Young oraz Udi Dahan

CQRS - elementy składowe

- Command obiekt reprezentujący intencję użytkownika systemu np. UpdateltemQuantityCommand
- Command Bus kolejka dla przychodzących komend, "router" przekazujący zadania do odpowiedniego handlera
- Command Handler waliduje otrzymane komendy, tworzy lub zmienia stan obiektu domenowego, utrwala zmiany z pomocą repozytorium (write database) i przekazuje ewentualne zdarzenia do Event Bus
- Domain objects i Aggragates model domenowy i logika biznesowa, zmiany na obiektach tego typu generują zdarzenia

CQRS - elementy składowe

- Event obiekt reprezentujący zmiany, które zaszły w domenie np. ItemQuantityUpdatedEvent
- Event Bus kolejka dla generowanych zdarzeń, "router" przekazujący zdarzenia do odpowiedniego event handlera
- Event Handler utrwala zmiany stanu w bazie do odczytu (read database)
- Read Database Abstraction abstrakcja / kontrakt umożliwiająca odczyt danych / stanu domeny

Event Sourcing

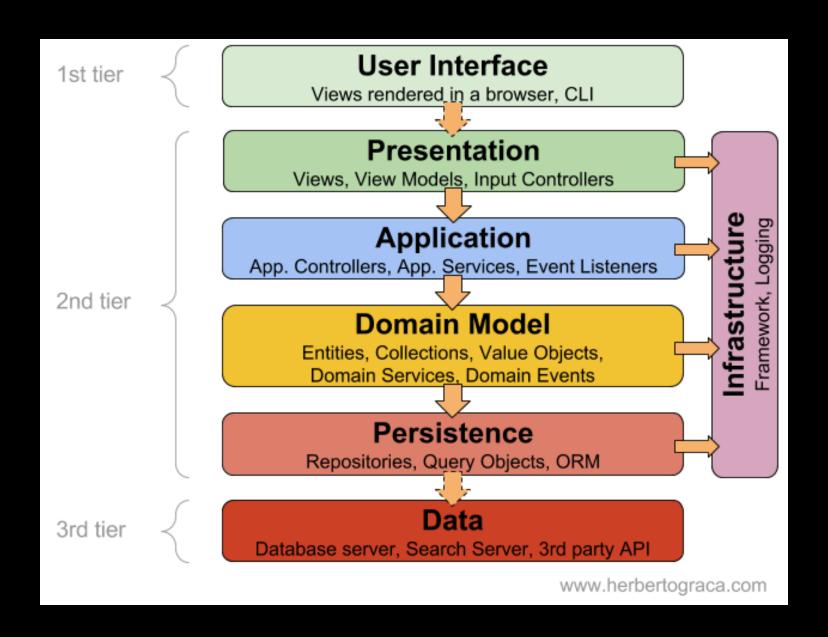
- W CQRS zdarzenia są używane jako mechanizm synchronizacji dwóch baz danych (read i write)
- Event Sourcing pozwala na odtworzenie aktualnego stanu aplikacji (obiektów domenowych) na podstawie zdarzeń składowanych w magazynie danych zwanym Event Store

Architektura

- Definiuje najważniejsze komponenty, zakres ich odpowiedzialności, a także wzajemne relacje
- Stanowi szablon rozwiązania
- Może być definiowana na różnym poziomie np. aplikacja, system

Architektura warstwowa (n-tier pattern)

- Komponenty aplikacji organizowane są w warstwy pełniące określoną rolę np. prezentacja, logika, utrwalanie danych (podział techniczny)
- Komunikacja między warstwami odbywa się w jednym kierunku

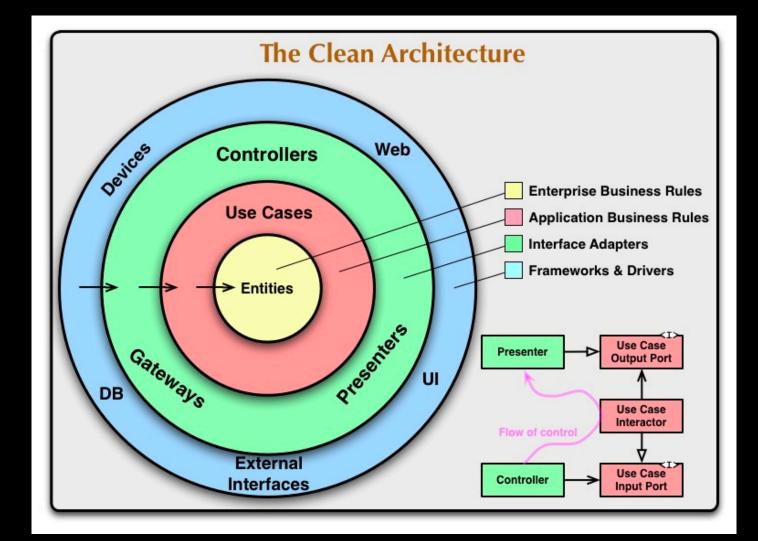

Czysta architektura

 Centralnym elementem aplikacji jest logika biznesowa, zaimplementowana w sposób niezależny od bibliotek, frameworków czy użytej infrastruktury

 Wokół logiki biznesowej tworzone są kolejne, bardziej wysokopoziomowe warstwy m.in. warstwa adapterów umożliwiająca komunikację ze światem

zewnętrznym

Monolit

- Aplikacja rozwijana, testowana i wdrażana jako całość (single artifact)
- Zalety (do pewnego rozmiaru projektu)
 - Łatwa implementacja nowych funkcjonalności biznesowych i pobocznych
 - Mała złożoność infrastrukturalna
- Wyzwania (od pewnego rozmiaru projektu)
 - Trudność utrzymania i rozwoju ze względu na rosnącą złożoność, zakres funkcjonalności i rozmiar aplikacji
 - Ograniczona skalowalność
 - Przywiązanie do określonych rozwiązań i technologii

Modularny monolit

- Aplikacja rozwijana, testowana i wdrażana jako zbiór modułów, które:
 - są od siebie niezależne
 - mają dobrze zdefiniowaną odpowiedzialność
 - posiadają publiczny interfejs / kontrakt
 - mogą być reużywane w innych aplikacjach

Architektura zorientowana na usługi (SOA)

- Rozwiązanie w postaci rozproszonych usług / komponentów, które:
 - mają dobrze zdefiniowaną odpowiedzialność
 - posiadają publiczny interfejs / kontrakt
 - mogą współdzielić dane
 - są komponowane / integrowane z wykorzystaniem ESB i standardowych protokołów, aby realizować założone cele biznesowe

Architektura oparta o mikrosierwisy

- Rozwiązanie w postaci rozproszonych mikro usług (mini aplikacji), które:
 - są od siebie niezależne
 - mają dobrze zdefiniowaną odpowiedzialność (najczęściej w oparciu o domenę biznesową)
 - posiadają publiczny interfejs / kontrakt
 - nie współdzielą danych i komunikują się wyłącznie przez publiczne API

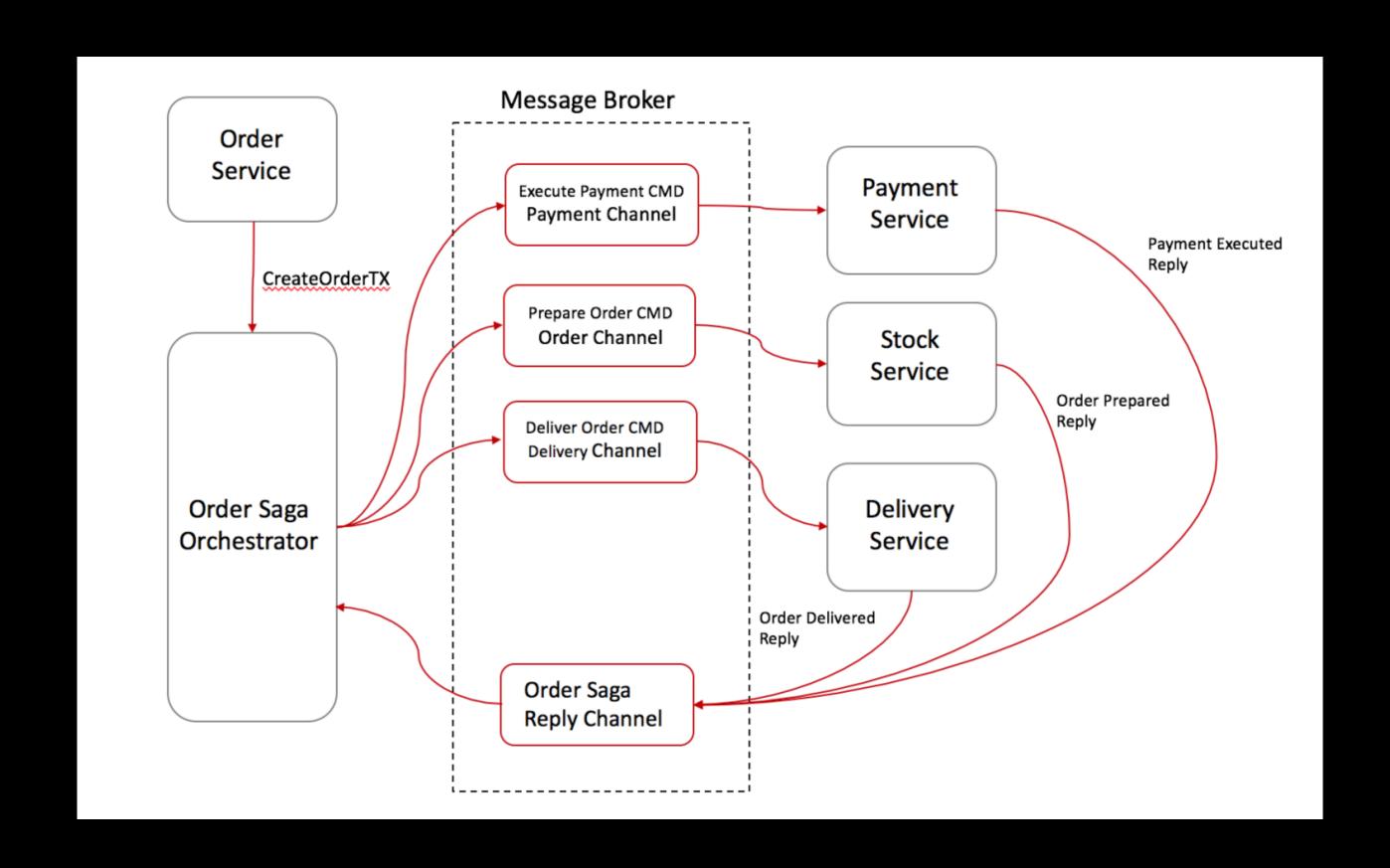
Mikroserwisy - zalety

- Modularność
- Reużywalność
- Skalowalność
- Optymalne zużycie zasobów
- Niezawodność i wysoka dostępność
- Łatwość tworzenia / utrzymania na poziomie pojedynczych usług

Mikroserwisy - wyzwania

- Złożoność na poziomie makro (infrastruktura, utrzymanie, implementacja pobocznych funkcjonalności, synchronizacja stanu / procesów)
- Koszty (zasoby ludzkie, sprzęt, utrzymanie)
- Mniejsza wydajność i większa podatność na awarie (komunikacja przez sieć)

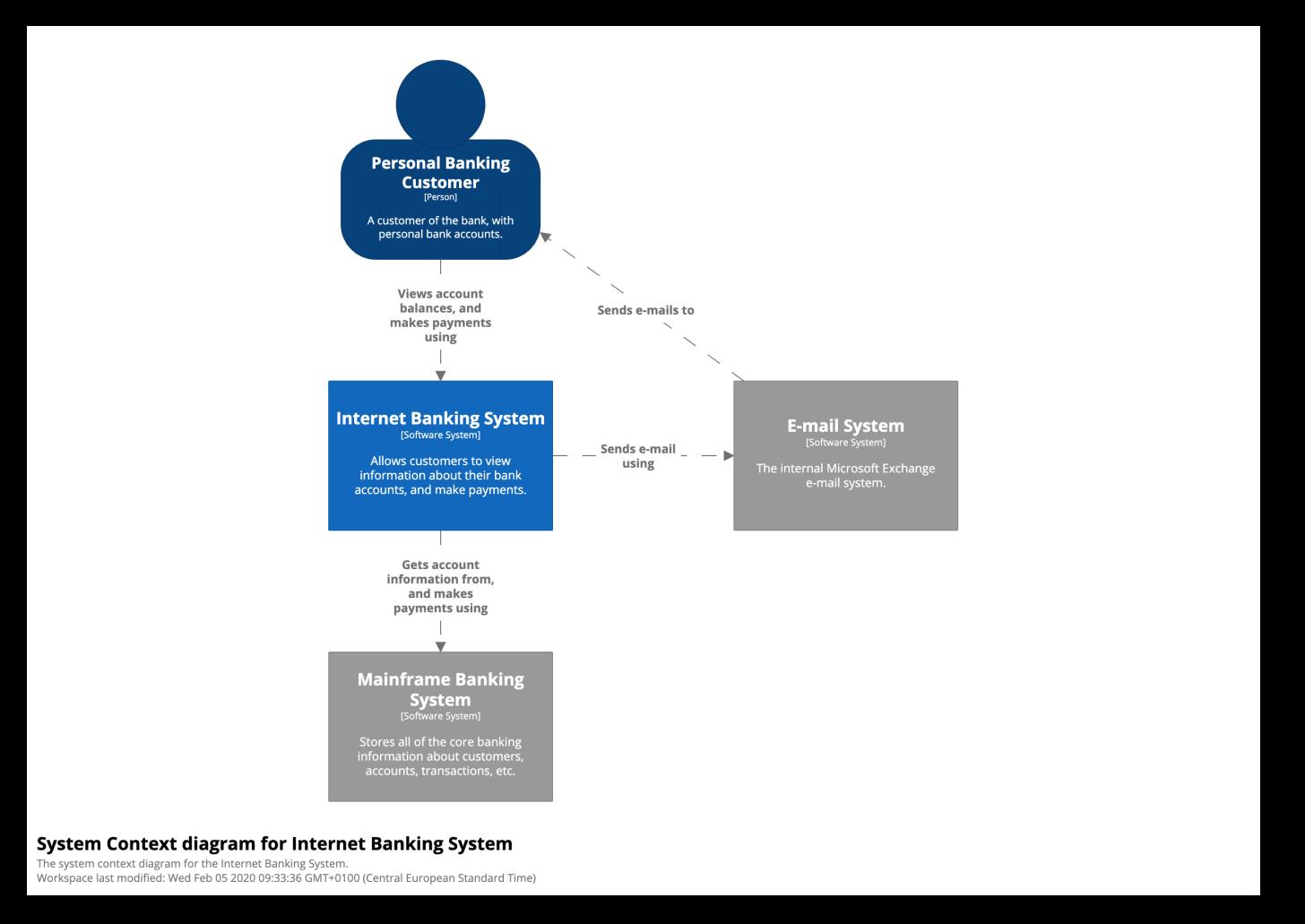
Wzorzec Saga i orkiestracja logiki

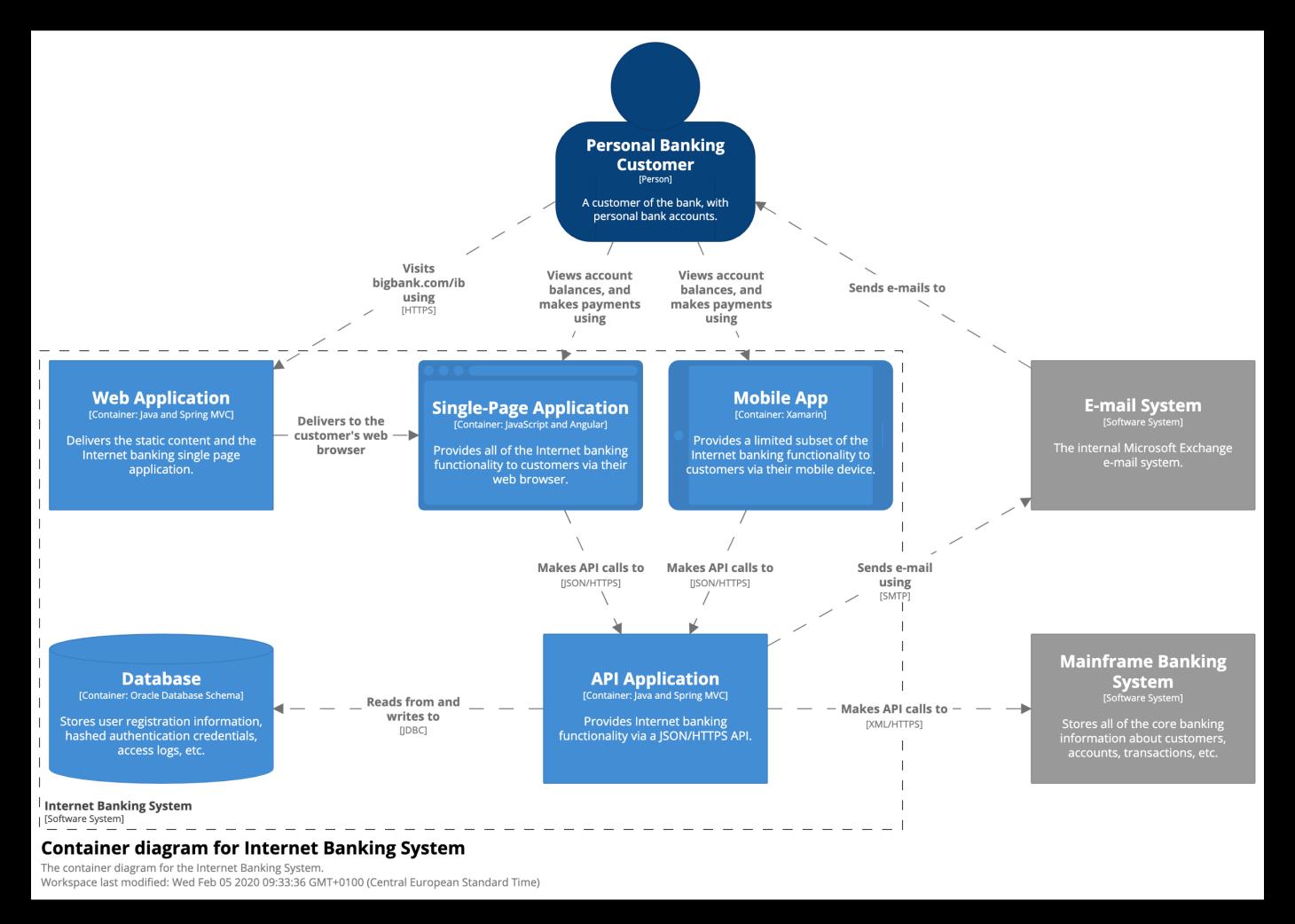
Model C4

- Umożliwia opisywanie / przedstawienie informacji na temat architektury i ułatwia dzielenie się wiedzą na jej temat
- Pokazuje rozwiązanie na różnych poziomach szczegółowość

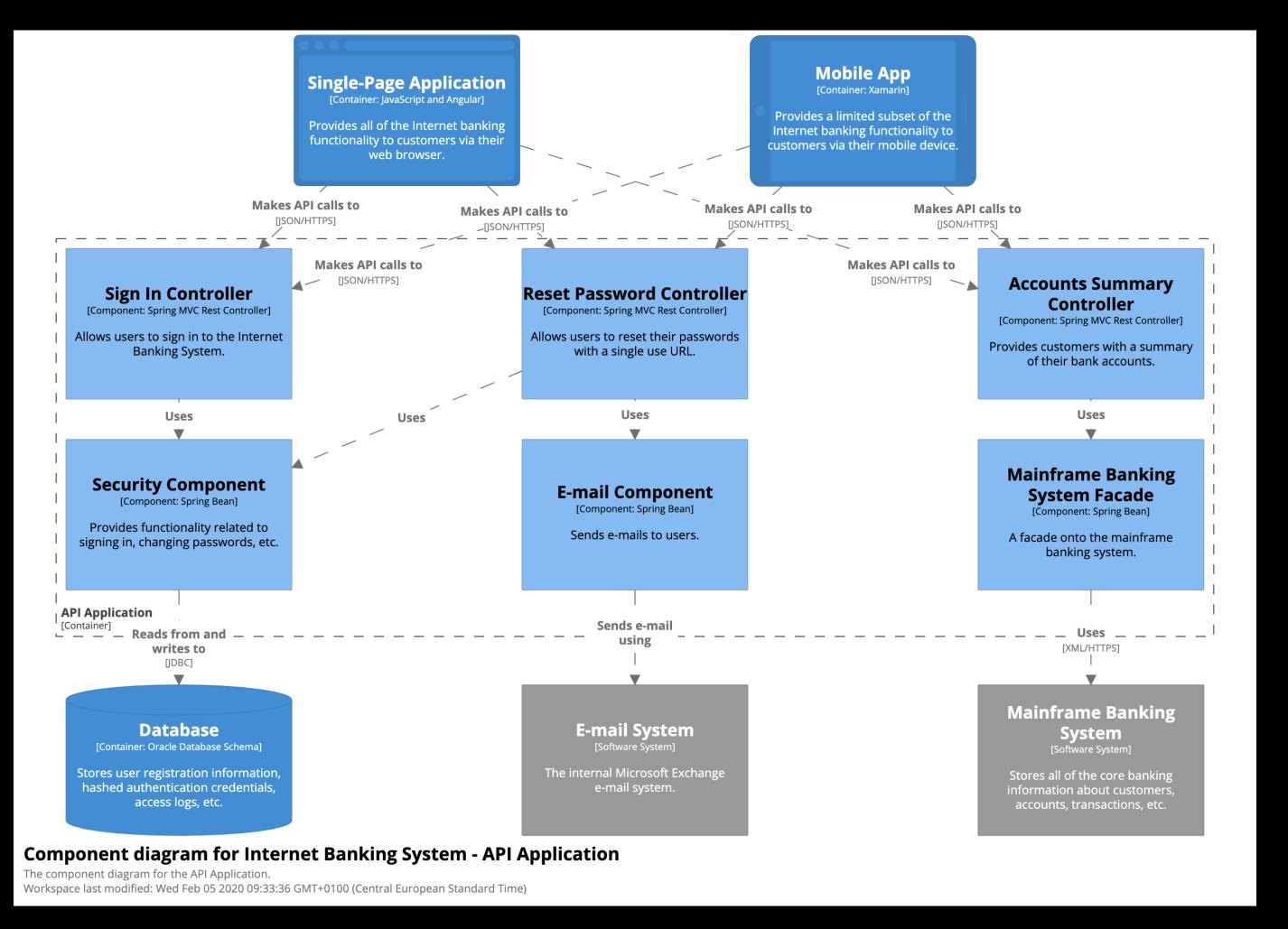
Model C4 - Context diagram

Model C4 - Contaner diagram

Model C4 - Component diagram

Model C4 - Code / implementation diagram

